31996R1524

31.7.1996 URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI L 190/13

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 1524/96

z dne 30. julija 1996

o spremembi Uredbe (ES) št. 3298/94 glede sistema ekotočk za težka tovorna vozila v tranzitu čez Avstrijo

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Akta o pristopu Avstrije, Finske in Švedske ter zlasti člena 11(6) in Priloge 4 k Protokolu št. 9 Akta,

ker Protokol št. 9 Akta o pristopu Avstrije, Finske in Švedske predvideva poseben režim za tranzit težkih tovornih vozil čez avstrijsko ozemlje na podlagi sistema pravic tranzitnega prevoza (ekotočk);

ker člen 14 Protokola 9 predvideva ohranitev nediskriminacijskih fizičnih kontrol na meji med Avstrijo in drugimi državami članicami za preverjanje ekotočk, izdanih po določbah člena 11, in obstoječih kvot za dvostranska potovanja, predvidena v členu 12 Protokola 9, samo do 31. decembra 1996;

ker je izvajanje člena 11 Protokola 9 po 31. decembru 1996 poleg drugih metod nadzora mogoče učinkovito zagotoviti z uporabo elektronskega nadzornega sistema;

ker mora Komisija sprejeti podrobne ukrepe v zvezi s nerešenimi tehničnimi vprašanji glede sistema ekotočk, kakor je predvideno v Skupni deklaraciji 18 k Aktu o pristopu Avstrije, Finske in Švedske;

ker je treba Uredbo Komisije (ES) št. 3298/94 ([1]) ustrezno spremeniti;

ker so ukrepi, predvideni s to uredbo, v skladu z mnenjem odbora, ustanovljenega po členu 16 Protokola 9,

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 3298/94 se spremeni:

1. Naslov se nadomesti:

„Uredba Komisije (ES) št. 3298/94 z dne 21. decembra 1994 o določitvi postopkovnih podrobnosti glede sistema pravic tranzitnega prevoza (ekotočk) za težka tovorna vozila v tranzitu čez Avstrijo“

2. Člen 1 se nadomesti:

„*Člen 1*

1. Voznik težkega tovornega vozila na ozemlju Avstrije ima v vozilu naslednje dokumente in jih predloži na zahtevo nadzornih organov:

(a) pravilno izpolnjen standardni obrazec ali avstrijsko potrdilo o plačilu ekotočk za zadevni prevoz po vzorcu iz Priloge A, v nadaljnjem besedilu ‚ekokarta‘; ali

(b) v motorno vozilo vgrajeno elektronsko napravo, ki omogoča samodejno obremenitev ekotočk, v nadaljnjem besedilu ‚ekotablica‘; ali

(c) ustrezno dokumentacijo, kakor je opredeljeno v členu 13, ki izkazuje, da se opravlja tranzitni prevoz po Prilogi C, ki je oproščen ekotočk; ali

(d) ustrezno dokumentacijo, ki izkazuje, da ne gre za tranzitni prevoz, in kadar je vozilo opremljeno z ekotablico, da je ekotablica nastavljena v ta namen.

Pristojni avstrijski organi izdajo ekokarto proti plačilu stroškov izdelave ter razdeljevanja ekotočk in ekokart, na ustreznih krajih pa namestijo potrebno infrastrukturo za branje ekotablic.

2. Ekotablice so izdelane, programirane in nameščene v skladu s splošnimi tehničnimi specifikacijami iz Priloge F. Pristojni organi v vsaki državi članici so pooblaščeni za odobritev, programiranje in namestitev ekotablic.

Ekotablica se programira tako, da vsebuje informacije o državi registracije in vrednost NO_x motornega vozila, kakršna je navedena v dokumentu o skladnosti izdelave (COP), opredeljenem v odstavku 4.

([1]) UL L 341, 30.12.1994, str. 20.

3. Ekotablica se pritrdi na vetrobransko steklo motornega vozila. Namesti se v skladu s Prilogo G. Ekotablica je neprenosljiva.

4. Voznik težkega tovornega vozila, registriranega 1. oktobra 1990 in po tem datumu, ima kot dokaz o emisijah NO_x tega vozila v vozilu tudi dokument COP, skladen z vzorcem iz Priloge B, in ga predloži na zahtevo. Pri težkih tovornih vozilih, ki so prvič registrirana pred 1. oktobrom 1990, pri tistih, katerih voznik ne predloži dokumenta, se šteje, da vrednost COP znaša 15,8 g/kWh.

5. Države članice uradno pisno obvestijo Komisijo o nacionalnih organih, pooblaščenih za izdajo dokumentov in ekotablic iz odstavkov 1 do 4."

3. Člen 2 se nadomesti:

„*Člen 2*

1. Če vozilo ne uporablja ekotablice, se zahtevano število ekotočk nalepi na ekokarto in prečrta. Ekotočke se prečrtajo s podpisom tako, da podpis sega čez ekotočke in obrazec, na katerem so nalepljene. Namesto podpisa se lahko uporablja žig.

Ekokarto z zahtevanim številom ekotočk se izroči nadzornim organom države registracije vozila ali avstrijskim organom, ti pa vrnejo izvod s potrdilom o plačilu.

2. Če vozilo, opremljeno z ekotablico, po njeni potrditvi opravlja tranzitni prevoz, za katerega se zahtevajo ekotočke, se število ekotočk, ki je v skladu s podatki o emisiji NO_x, shranjenimi v ekotablici vozila, odšteje od skupnega števila ekotočk, dodeljenih državi članici, v kateri je vozilo registrirano. To se naredi s pomočjo infrastrukture, ki jo priskrbijo in upravljajo avstrijski organi.

Pri vozilih, ki so opremljena z ekotablicami in opravljajo dvostranska potovanja, je treba ekotablico nastaviti tako, da izkazuje, da pred vstopom na avstrijsko ozemlje ni bil opravljen tranzitni prevoz.

3. Kadar se uporablja ekokarta in se med tranzitnim prevozom zamenja vlečna enota, potrdilo o plačilu, izdano ob vstopu, ostane v veljavi in se ohrani. Kadar vrednost COP nove vlečne enote presega vrednost, navedeno na obrazcu, se dodatne ekotočke, prilepljene na novo kartico, prečrtajo ob izstopu iz države.

4. Za prevoze, za katere se zahtevajo ekotočke, ekokarta ali ekotablica nadomesti vse avstrijske obrazce, ki so se doslej uporabljali za prevozno statistiko.

5. Pristojni organi držav članic redno uradno obveščajo Komisijo o številu točk, porabljenih na ekokartah. Izvirniki ali izvodi obrazcev s prečrtanimi ekotočkami se po potrebi predložijo posameznim nacionalnim organom ali Komisiji.

Če je vozilo opremljeno z ekotablico, avstrijski organi predložijo imenovanemu organu v državi članici, v kateri je vozilo registrirano, potrebne informacije v 48 urah, odkar je bil opravljen tranzitni prevoz. Te informacije predložijo tudi Komisiji.

6. Odstavki 1 do 5 veljajo brez poseganja v člen 14a."

4. V členu 3(3) se uvodne besede nadomestijo:

„Brez poseganja v odstavek 2 se neprekinjeni tranzitni prevozi čez Avstrijo z uporabo naslednjih železniških terminalov štejejo za dvostranska potovanja:"

5. Člen 4 se nadomesti:

„*Člen 4*

Ekotočke veljajo med 1. januarjem leta, za katerega so dodeljene, in 31. januarjem naslednjega leta."

6. Člen 5 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se drugi stavek nadomesti:

„Za ponovljene kršitve te uredbe se uporabljata člen 8(3) in člen 11 Uredbe Sveta (EGS) št. 881/92 (*).

(*) UL L 95, 9.4.1992, str. 1.";

(b) odstavka 2 in 3 se nadomestita:

„2. Komisija in pristojni organi držav članic, vsak v mejah svoje pristojnosti, drug drugemu zagotavljajo upravno pomoč pri preiskavah in pregonu kršitev Protokola 9 ali te uredbe, zlasti z zagotavljanjem, da se ekokarte in ekotablice pravilno uporabljajo in se z njimi pravilno ravna.

3. Država članica lahko opravi kontrole po lastni presoji na drugi točki, ki ni na meji, ob upoštevanju načela nediskriminacije.";

(c) dodata se naslednja odstavka 4 in 5:

„4. Avstrijski nadzorni organi lahko ob upoštevanju načela sorazmernosti sprejmejo ustrezne ukrepe, če je vozilo opremljeno z ekotablico in se zgodi vsaj eno od naslednjega:

(a) vozilo ali upravljavec vozila je ponavljajoče zagrešil kršitve;

(b) v kvoti, dodeljeni državi registracije vozila, ni ostalo dovolj ekotočk;

(c) ekotablico je priredila ali spremenila oseba, ki ni pooblaščena po členu 1(2);

(d) država članica ni dodelila dovolj točk za tranzitni prevoz vozila;

(e) vozilo nima ustrezne dokumentacije v skladu s točkama (c) ali (d) člena 1(1), ki utemeljujeta, zakaj je bila ekotablica nameščena za izkazovanje, da vozilo na avstrijskem ozemlju ne opravlja tranzitnega prevoza;

(f) kadar ekotablica iz Priloge F ni naložena z zadostnim številom ekotočk za tranzitni prevoz.

5. Avstrijski nadzorni organi lahko ob upoštevanju načela sorazmernosti sprejmejo ustrezne ukrepe, če vozilo nima pritrjene ekotablice in se zgodi vsaj eno od naslednjega:

(a) nadzornemu organu ni predložena ekokarta v skladu z določbami te uredbe;

(b) predložena je ekokarta, ki je nepopolna ali nepravilna ali ekotočke niso pravilno nalepljene;

(c) vozilo nima ustrezne dokumentacije, ki bi utemeljevala, da ne potrebuje ekotočk."

7. Člen 6(2) se nadomesti:

„2. Natisnjene ekotočke, ki so namenjene za lepljenje na ekokarte, se dodelijo državam članicam vsako leto v dveh delih, prvi del pred 1. oktobrom predhodnega leta in drugi del pred 1. marcem zadevnega leta.

V okoliščinah, navedenih v členu 11(2)(c) Protokola št. 9, se število ekotočk za zadevno leto zmanjša z uporabo metode iz točke 3 Priloge 5 k Protokolu."

8. Člen 7 se nadomesti:

„*Člen 7*

1. Pristojni organi držav članic razdelijo svoje razpoložljive ekotočke zainteresiranim prevoznikom s sedežem na svojem ozemlju.

2. Pristojni organi držav članic sporočijo in vrnejo Komisiji vsako leto najpozneje do 15. oktobra vse ekotočke, ki na podlagi razpoložljivih podatkov in ocen prometa za zadnje mesece leta najverjetneje ne bodo porabljene pred koncem leta."

9. Člen 8(2) se nadomesti:

„2. Ekotočke iz rezerve Skupnosti Komisija dodeli državam članicam po postopku iz člena 16 Protokola št. 9 vsaj en mesec pred koncem leta.

Ponovna dodelitev se ponderira v skladu z naslednjimi merili, kakor so podrobno opisana v Prilogi E:

— poseben položaj Grčije in Italije,

— vpliv nemške združitve,

— pospeševanje alternativnih načinov prevoza čez Avstrijo, zlasti ‚Rollende Landstraße',

— število ekotočk, dodeljeno državam članicam, ki so jih te dejansko porabile,

— povprečne vrednosti emisij NO_x, vozila držav članic, ki opravljajo tranzitni prevoz,

— nepredvideni dogodki."

10. V členu 9 se črtajo besede „k Aktu o pristopu Norveške, Avstrije, Finske in Švedske".

11. V členu 10 se besede „Kot pojasnilo" nadomestijo z „Za namene".

12. Vstavi se člen 14a:

„*Člen 14a*

V prehodnem obdobju, ki se izteče 31. decembra 1997, se za vodenje tranzitnega prometa dovoli uporaba ekokart ali ekotablic.

Od 1. januarja 1998 Komisija vsaki državi članici dovoli letno uporabo ekokart do največ 0,6 % skupnega števila ekotočk za države članice, kakor je določeno v členu 9. Države članice obvestijo Komisijo o številu ekotočk, ki jih želijo porabiti na ekokartah prihodnje leto, najpozneje do 1. avgusta vsako leto. Komisija dodeli te ekotočke v enkratnem delu pred 1. decembrom. Ekokarte se dodelijo v skladu z drugim pododstavkom člena 1(1)."

13. Prilogo E se nadomesti s Prilogo I k tej uredbi.

14. Dodata se prilogi F in G, navedeni v Prilogi II k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Uporablja se od 1. januarja 1997.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 30. julija 1996

Za Komisijo
Neil KINNOCK
Član Komisije

PRILOGA I

„*PRILOGA E*

MERILA ZA PONOVNO RAZDELITEV EKOTOČK

Poseben položaj Grčije in Italije

Iz rezerve Skupnosti, ki znaša 3,34 % skupnega števila ekotočk, se Italiji prednostno dodeli del ekotočk, enakovreden 4 874 enotam, navedenim v Prilogi D, Grčiji pa del, enakovreden 576 enotam, navedenim v Prilogi D. Nadalje si je treba prizadevati, da se pri delu točk, dodeljenih Grčiji, v zadostni meri upoštevajo grške potrebe.

Vpliv nemške združitve

Poleg tega se Nemčiji iz rezerve Skupnosti dodeli del ekotočk, enakovreden 6 444 enotam, navedenim v Prilogi D.

Pospeševanje alternativnih načinov prevoza čez Avstrijo, zlasti ‚Rollende Landstraße'

Vse avstrijske ekotočke, vrnjene Komisiji za ponovno razdelitev, se razdelijo državam članicam, ki zaprosijo za dodatne ekotočke, v sorazmerju s statističnimi podatki, ki kažejo, da država članica registracije težkih tovornih vozil uporablja ‚Rollende Landstraße' v Avstriji.

Število ekotočk, dodeljenih državam članicam, ki so jih te dejansko porabile, povprečne vrednosti emisij NO_x za vozila v tranzitu iz držav članic.

Preostale ekotočke se razdelijo državam članicam, ki zaprosijo dodatne ekotočke, v sorazmerju s koeficientom, opredeljenim za vsako državo članico, kakor sledi:

— število ekotočk, ocenjeno za potrebno na podlagi ekstrapolacije najnovejših statističnih podatkov iz Avstrije,

— pomnoženo z delom ekotočk, dodeljenim državi članici, ki jih je ta država članica že porabila v preteklem letu,

— pomnoženo z najnovejšimi povprečnimi vrednostmi emisij NO_x za vozila v tranzitu iz države članice kot odstotek ciljne vrednosti za to leto."

PRILOGA II

„PRILOGA F

SPLOŠNE TEHNIČNE SPECIFIKACIJE EKOTABLICE

Komunikacijski oddajnik kratkega dosega — vozilo

(Pred)standardi in tehnična poročila, pomembna za DSRC

Izpolnjene morajo biti naslednje zahteve, ki jih izdaja CEN/TC 278 glede komunikacije kratkega dosega med vozili in obcestno infrastrukturo:

(a) prENV278/9/#62 ‚DSRC fizični sloj z uporabo mikrovala pri 5,8 GHz';

(b) prENV278/9/#64 ‚DSRC sloj podatkovne povezave';

(c) prENV278/9/#65 ‚DSRC aplikacijski sloj'.

Preskus tipa

Dobavitelj ekotablice mora predložiti certifikat za preskus tipa za naprave akreditiranega inštituta za preskuse, ki potrjuje upoštevanje vseh mejnih vrednosti, opredeljenih v tekočem I-ETS 300674.

Pogoji delovanja

Ekotablica za samodejni sistem ekotočk mora zagotavljati potrebno funkcionalnost pod naslednjimi pogojih delovanja:

— pogoji okolja; temperatura v okolju od – 25 °C do + 70 °C,

— vremenske razmere: vse možnosti,

— promet: več vrst, premikajoč,

— razpon hitrosti: od ‚ustavi in pelji' do 120 km/h.

Navedeni pogoji delovanja so minimalne zahteve pred sprejetjem (pred)standardov, pomembnih za DSRC.

Ekotablica se sme odzivati samo na mikrovalovne signale, specifične za njene aplikacije.

Ekotablica

Identifikacija

Vsaka ekotablica mora imeti edinstveno identifikacijsko številko. Poleg števila števk, potrebnega za razlikovanje, mora ta številka vsebovati tudi kontrolno vsoto za preverjanje neoporečnosti.

Namestitev

Ekotablica je oblikovana za namestitev na vetrobransko steklo tovornjaka ali vlečne enote. Nameščena mora biti tako, da je popolnoma neločljiva od vozila.

Navedba tranzita

Ekotablica mora imeti zmogljivost vnosa navedbe, da je prevoz oproščen plačila ekotočk.

Ta zmogljivost mora biti na ekotablici jasno vidna v kontrolne namene; kot druga možnost mora biti omogočeno, da se ekotablica nastavi na opredeljen začetni položaj. V vseh primerih mora biti zagotovljeno, da se za ovrednotenje v sistemu upošteva samo status ob času vstopa.

Zunanje označevanje

Vsaka ekotablica mora biti ob vizualnem pregledu jasno določljiva. V ta namen je treba navedeno edinstveno identifikacijsko številko neizbrisno nanesti na površino naprave.

Neodstranljiva in neizbrisna označba na ekotablici v obliki pripravljenih nalepk se pritrdi na ekotablico. Ta označba mora prikazovati število ekotočk za posamezno vozilo (‚5', ‚6', …,16').

Te posebne nalepke morajo biti take, da jih ni mogoče ponarediti; biti morajo mehansko trdne, odporne proti svetlobi in temperaturi. Prilepljene morajo biti zelo močno in vsak poskus njihove odstranitve mora povzročiti njihovo uničenje.

Neoporečnost

Ohišje mora biti konstruirano tako, da je vsako prikrojevanje notranjih sestavnih delov izključeno in je vsak poseg mogoče pozneje odkriti.

Spomin

Ekotablica mora imeti dovolj spominske zmogljivosti za naslednje podatke:

— identifikacijska številka

— podatki o vozilu
  — vrednosti COP

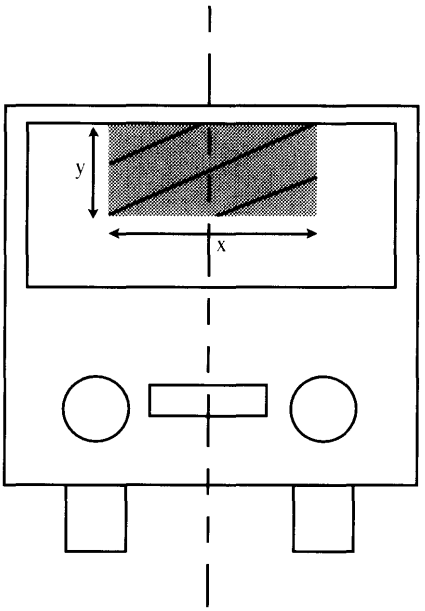
— transakcijski podatki
  — identifikacija mejnega prehoda
  — datum/čas
  — status deklaracije potovanja
  — blokirne (črna lista) informacije

— statusni podatki
  — prikrojevanje
  — status baterije
  — status zadnjega sporočila

Rezerva spomina mora biti vsaj 30 %.

PRILOGA G

ZAHTEVE ZA NAMESTITEV EKOTABLICE

Ekotablica mora biti na notranji strani vetrobranskega stekla znotraj označenega območja (ponazorjeno zgoraj) z naslednjimi dimenzijami:

x = 100 cm

y = 80 cm.“